

3. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse, et ta otsustaks Athinaiki Techniki AE nõude üle tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 2. juuni 2004. aasta otsus lõpetada menetlus Athinaiki Techniki kaebuse osas, mis puudutab Hyatt Regency konsortsiumile Kreeka Vabariigi poolt väidetavalt antud riigiabi riigihankemenetluses 49 % osaluse loovutamiseks kasiino Mont Parnəsi kapitalis.

4. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

(¹) ELT C 42, 24.2.2007.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 10. juuli 2008. aasta otsus (eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Dâmbovița — Rumeenia) — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București versus Gheorghe Jipa

(Kohtuasi C-33/07) (¹)

(Liidu kodakondsus — EÜ artikkel 18 — Direktiiv 2004/38/EÜ — Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil)

(2008/C 223/16)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Dâmbovița

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Kostja: Gheorghe Jipa

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal Dâmbovița — EÜ artikli 18 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46) artikli 27 tõlgendamine

Resolutiivosa

EÜ artikliga 18 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu koda-

nike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikliga 27 ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis lubavad piirata liikmesriigi kodaniku õigust reisida teise liikmesriigi territooriumile põhjusel, et ta oli sealt eelnevalt „ebaseaduslikus olukorras” viibimise tõttu tagasi saadetud tingimusel, et esiteks kujutab kõnealuse kodaniku isiklik käitumine endast tõelist, vahetut ja piisavalt tõsist ohtu, mis kahjustab mõnd ühiskonna põhihuvi, ja teiseks on selline piirang sellega taotle-tava eesmärgi saavutamiseks sobiv ega lähe kaugemale, kui selle eesmärgi saavutamiseks vajalik. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb kindlaks teha, kas see on nii tema menetluses olevas kohtuasjas.

(¹) ELT C 140, 23.6.2006.

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. juuli 2008. aasta otsus (Arbeidshof te Brussel (Belgia) eelotsusetaotlus) — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding versus Firma Feryn NV

(Kohtuasi C-54/07) (¹)

(Direktiiv 2000/43/EÜ — Diskrimineerivad töötajate valiku-kriteeriumid — Tõendamiskohustus — Sanktsioonid)

(2008/C 223/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Kostja: Firma Feryn NV

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust (EÜT L 180, lk 22; ELT eriväljaanne 20/01, lk 23), artikli 2 lõike 2 punkti a, artikli 8 lõike 1 ja artikli 15 tõlgendamine — Rassilise või etnilise päritolu tõttu otseselt diskrimineerivad töötajate valikukriteeriumid — Tõendamiskohustus — Siseriikliku kohtu hinnang ja tuvastamine — Siseriikliku kohtu kohustus lõpetada diskrimineerimine või selle kohustuse puudumine

Resolutiivosa

1. Kui tööandja teatab avalikult, et ta ei võta tööle teatava etnilise või rassilise päritoluga töötajaid, on see töölevõtmisel otsene diskrimineerimine nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/43/EÜ (millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust) artikli 2 lõike 2 punkti a tähenduses, kuna sellesisulised avaldused võivad mõningate kandidaatide töökohale kandideerimist tõsiselt pärssida ja takistada seega nende pääsemist tööturule.
2. Avaldused, milles tööandja teatab tema poolt rakendatava töölevõtmise protsessi kohta, et ta ei võta tööle teatava etnilise või rassilise päritoluga töötajaid, on piisavad selleks, et eeldada direktiivi 2000/43 artikli 8 lõike 1 tähenduses otseselt diskrimineeriva töölevõtmise poliitika olemasolu. Seega peab asjaomane tööandja tõendama, et võrdse kohtlemise põhimõtet ei ole rikutud. Ta võib selleks tõendada, et ettevõtte tegelik töölevõtmise praktika nendele avaldustele ei vasta. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kontrollima, kas asjaomasele tööandjale süükspeandud asjaolud on tuvastatud, ning hindama, kas tõendid, mis asjaomane tööandja on esitanud oma väidete kinnituseks selle kohta, et võrdse kohtlemise põhimõtet ei ole rikutud, on piisavad.
3. Direktiivi 2000/43 artikli 15 kohaselt on nõutav, et eeskirjad sanktsioonide kohta, mida rakendatakse nimetatud direktiivi ülevõtmiseks vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral, oleksid tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ka juhul, kui kannatanud isikut ei ole tuvastatud.

(¹) ELT C 82, 14.4.2007.

Euroopa Kohtu (teine koda) 17. juuli 2008. aasta otsus — Franco Campoli versus Euroopa Ühenduste Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-71/07 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Ametnikud — Töötasu — Pension — Elukohariigi keskmise elukalliduse alusel arvatud paranduskoefitsiendi kohaldamine — Personalieeskirjade muutmise määrusega kehtestatud üleminekukord — Õigusvastasuse väide)

(2008/C 223/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Franco Campoli (esindajad: advokaadid G. Vandersanden, L. Levi ja S. Rodrigues)

Teised menetlusosalised: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Joris ja D. Martin), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Arpio Santacruz ja I. Šulce)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus, mis esitati Esimese Astme Kohtu (teine laiendatud koda) 29. novembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-135/05: Campoli vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis osalise vastuvõtmatusena ja osalise põhjendamata tõttu rahuldamata nõude tühistada apellandi 2004. aasta mai-juuli pensioniteatised, sest neis kohaldati esimest korda paranduskoefitsienti, mis oli õigusvastaselt arvatud apellandi elukohariigi keskmise elukalliduse, mitte selle riigi pealinna elukalliduse alusel — Uute personalieeskirjade jõustumise mõju paranduskoefitsientide süsteemile — Enne 1. maid 2004 pensionile jäänud ametnike suhtes kohaldatav üleminekukord — Paranduskoefitsientide arvutusmeetod ja võrdse kohtlemise põhimõttest kinnipidamine — Põhjendamiskohustus

Resolutiivosa

1. Jätta apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.
2. F. Campoli, Euroopa Ühenduste Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 117, 26.5.2007.

Euroopa Kohtu (viies koda) 17. juuli 2008. aasta otsus (Arbeitsgericht Bonni (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Andrea Raccanelli versus Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(Kohtuasi C-94/07) (¹)

(EÜ artikkel 39 — Mõiste „töötaja” — Avalikes huvides tegutsev valitsusväline organisatsioon — Doktorandi stipendium — Tööleping — Tingimused)

(2008/C 223/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Bonn